

Wilijna Pastrorałka – WOŁOSATKI

Spłynął na ziemię pierwszej gwiazdy promień,
Najcichszej z nocy pora wyjść na przeciw
Pędzi z nowiną mróz - świąteczny goniec,
By, jak co roku, miłość w nas wzniecić

Na Willię, na święta, na Rok Nowy
Życzenia szczęścia znów nad światem mkną
Niech moc truchleje, a nadziei płomyk
Niechaj ogrzeje ciepłem swym nasz dom

Na Willię, na święta, na Rok Nowy
Życzenia szczęścia znów nad światem mkną
Niech moc truchleje, a nadziei płomyk
Niechaj ogrzeje ciepłem swym nasz dom

Jak sople lodu topnieją zawiści,
Sercom zmęczonym słów tak mało trzeba
Tak wiele pragnień noc ta może ziścić,
Ta noc, gdy księżyc świeci bochnem chleba

Na Willię, na święta, na Rok Nowy
Życzenia szczęścia znów nad światem mkną
Niech moc truchleje, a nadziei płomyk
Niechaj ogrzeje ciepłem swym nasz dom

Spłynął na ziemię pierwszej gwiazdy promień,
Szronem na szybie kolędę zapisał
Łamią opłatek już matczyne dłonie -
To pora wspomnień, pora ukołysać

Na Willię, na święta, na Rok Nowy
Życzenia szczęścia znów nad światem mkną
Niech moc truchleje, a nadziei płomyk
Niechaj ogrzeje ciepłem swym nasz dom

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych